

HET POPPENKASTVERHAAL

Dit verhaal gaat over Rubbi. Rubbi is een robotje.
Besteed zo nodig nog aandacht aan het begrip robot:

Heb je wel eens een robot gezien (in een boek, op televisie of in een film). Hoe ziet een robot eruit? Rubbi is een robotje dat woont heel ver weg, op een andere planeet. De plek waar hij woont heet de planeet Klien. Er wonen daar heel veel robotjes. Er wonen daar ook mensen.

Het is er heel schoon en opgeruimd. Dat komt doordat de robotjes de mensen helpen om alles op te ruimen. De robotjes daar heten de Klieners. Het zijn eigenlijk een soort vuilnismannen, maar dan zonder de wagen. Rubbi is dus ook zo'n vuilnisman.

HET VERHAAL

(Het gordijn gaat open. Rubbi komt op. Hij kijkt in het rond.)

Rubbi:

Ha wat een heerlijk weertje zeg. Ik ga een lekkere wandeling maken

(glijdt bijna uit over iets wat op de grond ligt, zaait met zijn armen om in evenwicht te blijven)

Rubbi:

W...wat krijgen we nou? Wat ligt hier toch op de grond? Dat is een chipszakje. Wat doet dat hier nou? Dat hoort toch niet op de grond? Gelukkig weet ik wel wat ik daarmee moet doen... ik raap het even op en ruim het op.

(afval gaat in zijn mond)

Rubbi:

Zo dat is opgeruimd, eens kijken of ik een mooi park kan vinden waar ik lekker op een bankje in het zonnetje kan gaan zitten. Maar wat is dit nou? Er ligt hier nog veel meer! Drinkpakjes, snoeppapiertjes, een blikje...

Dat hoort toch niet zomaar op straat te liggen. Dat hoort in de prullenbak! Wie heeft dat nou gedaan?

(Rubbi kijkt in het rond en ziet opeens de kinderen)

Rubbi: **Hé, hallo! Ik had jullie nog helemaal niet gezien! Hebben jullie die rommel soms gemaakt?**

(De klas ontkent natuurlijk)

Rubbi: **Oh nou dan weet ik het ook niet. Maar weten jullie eigenlijk wel wie ik ben? Ik heet Rubbi en ik woon op een andere planeet. Kijk maar, ik zie er heel anders uit dan jullie! Ik heb twee mooie, lange armen en een hele grote mond. Daarmee ruim ik alle rommel op die ik tegenkom. Zien jullie dat? Ik zeg dan altijd: 'Wat een rommel zeg...Hap Slik Weg!' Kunnen jullie dat ook zeggen? Ik doe het nog één keer voor en dan doen jullie mij na! 'Wat een rommel zeg... Hap Slik Weg!'**

(Kinderen doen Rubbi na)

Rubbi: **Hebben jullie trouwens mijn fiets op het schoolplein zien staan? Ik wilde met de fiets naar school gaan en toen vloog ik uit de bocht en kwam ik hier op het schoolplein terecht.**

(Er komt een voorbijganger langs die een banaan eet en vervolgens de schil op de grond gooit.)

Rubbi (raapt mopperend de bananenschil op): **Dat hoort toch niet. Zo maar op straat gooien. 'Wat een rommel zeg...Hap Slik Weg!'**

(Rubbi doet de bananenschil in zijn vuilnisbak)

Rubbi: **Pffff, wat ligt er veel... misschien wil iemand mij wel helpen.**

(Rubbi kijkt zoekend rond. Er komen een jongetje en een meisje langs.)

Rubbi: **Willen jullie mij helpen met opruimen? Het is zoveel en ik word er zo moe van.**

(Beide kinderen beginnen te lachen)

Joris: **Haha, dan moet je het gewoon niet doen! Ik ga jou niet helpen hoor. Ik ga lekker bij Natasha thuis spelen!**

Natasha: **Ja, dat is toch veel leuker dan opruimen! Ik vind het eigenlijk wel gek wat je doet. Je gaat toch niet de rommel van anderen opruimen? Doei ouwe koei!**

(De beide kinderen lopen weer weg)

Rubbi: **Nou dat is ook niet aardig. Maar als ik dit nu allemaal niet opruim, wordt het nog een grotere rommel! Ik word er wel een beetje verdrietig van wat zij net tegen me zeiden.**

(Rubbi begint een beetje te huilen. Busra komt op en loopt zingend langs Rubbi.)

Busra: (Heel enthousiast) **Hoi Piepeloi!**

Rubbi: (Beetje verdrietig) **Hallo**

Busra: **Hoe heet jij?**

Rubbi: **Ik heet Rubbi en hoe heet jij?**

Busra: **Ik heet Busra en ik ben al 5 jaar! Wat ben jij aan het doen? Je hebt tranen in je ogen. Gaat het wel goed met je?**

Rubbi: **Ik zag heel veel rommel liggen en wilde dat gaan opruimen. Maar het was heel erg veel en toen vroeg ik aan een jongetje en een meisje of ze mij wilden helpen. Maar ze hebben me uitgelachen en vonden me gek.**

Busra: **Dat is ook niet aardig! Ik vind dat wel zielig voor je! Maar waarom ruim je dan alles op?**

Rubbi: **Weet je dat dan niet? (tegen de kinderen) Jullie weten dat toch wel hè kinderen? Weten jullie wat er gebeurt als je niet opruimt? Hoe zal het er hier dan uitzien?**

(Kinderen reageren)

Rubbi: **Ja, dan zal het een rommel worden. Kun je dan nog lekker buiten spelen?**

(Kinderen roepen "nee")

Rubbi: Nee inderdaad! En als je iets op straat laat liggen, komen er ook beestjes op af. Muizen en ratten gaan aan het afval knagen. En kakkerlakken, pissebedden, spinnen... Wat zou het een zootje worden op straat! Bah! Dat willen we niet hè?

(Kinderen reageren)

Busra: Goh dat wist ik helemaal niet. Nou, dan is het helemaal niet aardig wat ze tegen je hebben gezegd. Weet je wat! Ik ga je wel helpen!

Heb je een vuilniszak voor mij?

Rubbi: Nee, ik doe altijd al het afval in mijn mond. Kijk maar 'Wat een rommel zeg... Hap Slik Weg!'

Busra: Zo! Dat is knap! Maar dat vind ik een beetje vies om te doen! Ik ga thuis even een vuilniszak halen bij mama. Ik ben zo terug. Doe!

(Busra verdwijnt van het toneel)

Rubbi: Nou, dat is lief van Busra! Ik ga alvast verder. Anders krijgen we het nooit af!

(Na een tijdje komt Busra op met een vuilniszak en groet Rubbi. Ze gaat meteen opruimen. Elke keer als ze iets weggooien zeggen ze 'Wat een rommel zeg... Hap Slik Weg!' Ze maken veel lol en lachen samen.)

Busra: (Na een tijdje) Ik denk dat het nog steeds te veel werk is. Moet je zien wat een rommel het nog is!!

(Busra kijkt in het rond)

Busra: (tegen de kinderen) Hé, kunnen jullie ons niet helpen? Willen jullie dat?

(Kinderen roepen "ja".)

Rubbi en Busra: Joepie!!

Rubbi: Het kindje dat mij zo mag helpen, mag dan een stukje afval pakken en het in de grote prullenbak doen die hiervoor op de grond staat.

(Rubbi wijst naar de prullenbak die voor de poppenkast op de grond staat)

Busra: Oh ja, dat is leuk! En als we iets weggooien zeggen we: 'Wat een rommel zeg... Hap Slik Weg!' (tegen de kinderen:) Kunnen jullie dat?

Rubbi: Ehhh...eens even kijken. Ik zie allemaal lieve kindjes. Ehhh... Ja ik zie iemand die dat vast heel goed kan! Dat jongetje (of meisje) met ...

(bijvoorbeeld: die mooie gele trui met Ernie erop). Wil jij mij helpen? Pak maar een stukje afval en doe het in de prullenbak. (Als het kind het afval in de prullenbak gooit, zegt Rubbi heel hard 'Wat een rommel zeg...Hap Slik Weg!'. Als de kinderen niet meedoen, vraagt Rubbi hen om mee te doen.

(Vervolgens worden nog een paar andere kinderen uitgekozen die mogen helpen met opruimen. Elke keer wordt de kreet herhaald.)

(Als alles is opgeruimd gaat het verhaal verder.)

Rubbi: **Goh, wat fijn dat jullie mij geholpen hebben zeg! Vonden jullie het leuk? Nou, ik ook! Misschien mogen jullie het wel vaker doen! En wat moet je dan zeggen?**

(Kinderen roepen: 'Wat een rommel zeg... Hap Slik Weg!')

Busra: **Ik ga je wel missen hoor! Maar ik vond het super gezellig!**

Rubbi: **Misschien kom ik nog wel een keertje langs!**

Busra: **Dat vind ik gezellig. Jullie ook kinderen?**

(Kinderen reageren)

Rubbi: **Dag Busra, dag kinderen, tot de volgende keer!**

Busra: **Dag!**

Kinderen: **Dag!**

• Einde •